

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Historiae Ecclesiasticae Pars ...

Historiae Ecclesiasticae Pars Tertia, Qva Continentvr Hermiae Sozomeni
Salaminij lib. 9. Euagrij Scholastici Epiphanensis lib. 6

Christopherson, John

[Köln], 1569

Eustathij, Siluani, & Theophili ad Liberium Romanum eposcopum confeßto.
Capvt XI.

urn:nbn:de:hbz:466:1-12718

SOZOMENI HISTOR.

nem istarum rerum ab illis scriptis proditam accepit, cum eis communicavit: scripsitq; ad episcopos orientis, eosq; ob concordiam & fidei consensum laudavit, atque quid cum legatis eorum actum sit significavit. Confessio autem Eustathij & collegarum illius hæc quidem fuit.

Eustathij, Siluani, & Theophili ad Liberium Romanum episcopum confessio.

CAPVT XI.

Domino, Fratri, & Collegæ nostro Liberio, Eustathius Siluanus, & Thophilus, in domino. S.

VT omnem occasionem insanæ hæreticorum confidentiæ, qui ecclesiæ catholicæ graues afferunt offensiones, omnino adimamus, concilia episcoporum rectè de religione sentientium, quæ Lampasæ, Smyrnæ, alijsq; variis in locis aliquando habita fuerint, nostro approbamus consensu. Cuius synodi legatione obeuntes, literas ad tuam benignitatem, & ad alios episcopos Italiæ, aliarumq; regionum ad solem occidentem vergentiû attulimus: ex quibus planum fiet, nos fidem catholicam tenere seruareque, quæ in sacrosancto concilio Nicæno, temporibus beati Constantini imperatoris, à trecentis decem & octo episcopis confirmata fuerit, atque adeo inuiolata stabilisq; permãserit: in qua vox, CONSUBSTANTIALIS, ad peruersam Arii doctrinam expugnandam sanctè positâ fuit. Nam propriarum manuum subscriptionibus planè confitemur, nos non aliter, atque illos patres, quos diximus, sentire, sed eandem fidem cum illis & antè hac seruasse, & iam seruare, & ad extremum vsque spiritû seruaturos esse: Arium autem, impiam illius doctrinam, eius discipulos, omnesq; Patropassianos, Marcionistas, Photinianos, Marcellianos, & Pauli denique Samosatani sectatores penitus condẽnare. Istorum doctrinæ, omnibus idè cum illis sentientibus, omnibus etiam erroribus, qui sacrosanctæ fidei prædictæ à sanctis patribus piè & catholicè in vrbe Nicæa expositæ aduersantur, itemque fidei formulæ in concilio Ariminensi recitatæ, vtpote fidei sancti concilij Nicæni, quod diximus, prorsus repugnanti (cui quidem dolo

dolo & quorundam periurio propter nomé vrbis Nicææ, quæ est in Thracia, delusi, Constantinopoli subscripsimus) nominatim anathema indicimus. Porro formulam fidei in concilio Nicæno editam, suæ confessioni eisdem verbis subiunxerunt. Atq; literas Liberij de rebus modò gestis cum accepissent, in Sicilia nauigarunt. Qua in insula concilio celebrato, & eisdem rebus ab episcopis illius loci decretis, ad extremum cum hæc omnia confessent, domum reuerterunt.

De concilio Tyanis celebrato, & eo quod in Cilicia expectabatur futurum, nisi id Valens soluisset, & persecutione quæ eo tempore feruebat, & q Athanasius magnus iterum sese fugè mandans delitesceret, & postea datis ad eum Valentis literis in publicum prodians, Aegypti ecclesias gubernauit. CAPVT XII.

Eodem tempore, dum Eusebius, episcopus Cæsareæ Cappadociæ, Athanasius Ancyrae, Pelagius Laodiceæ, Zeno Tyrini, Paulus Emesæ, Otreus Meletinæ, Gregorius Nazianzi episcopus, & multi alij, qui, regnante Iouiano, Antiochiæ decernebant, doctrinam, quòd filius sit patri consubstantialis, tenendam esse, dum, inquam, isti omnes Tyanis concilium habent, literæ Liberij, & aliorum episcoporum occidentis recitantur. Ex quibus permagnam capientes lætitiã, scripserunt omnibus ecclesiis, vt tunc decreta episcoporum occidentis, tunc literas Liberij, & aliorum episcoporum Italiae, Africae, Galliae ad occasum solis spectantis, & Siciliae (horum enim literas quoq; legati ex concilio Lapsaeni ad eos missi, attulerant) diligenter perlegerent: deinde numerum omnium (concilium namq; Ariminense multitudine longe superabant) secum subducerent: tunc vt doctrinae se illis, & communionis socios adiungerent: deinceps vt in ea sententia se esse suis ipsorum literis declararet: postremo, vt ad certum diem, quæ praestituerant, dum adhuc ver esset, Tarfi Ciliciae in vnum conuenirent. Atq; hi quidem hoc modo ad conueniendum in vnum locum se mutuo ipsi cohortati sunt. Cum autem